

گزارش سالیانه «آزادی اندیشه» که توسط اتحادیه بین المللی انسانگرایی و اخلاق تهیه و منتشر می شود نتایج جدیدترین یافته های خود را روز بیستم آذر ماه به سازمان ملل متحد تقدیم کرد. این سند حاوی فهرستی از قوانین و مقررات محدود کننده یا کیفری خداناباوران (آتئیست ها) را در کشورهای مختلف گردآوری کرده است. در گزارش فوق، نام ایران در میان هفت کشور به چشم می خورد که در آنجا خداناباوران با مجازات اعدام روبرو هستند.

به نوشته روزنامه واشینگتن پست، تمامی هفت کشور که مجازات مرگ را به عنوان قانون «ضد کفر» به مرحله اجرا در آورده اند اسلام به عنوان دین رسمی شناخته می شود. از این میان کشوری که بیشتری آمار اعدام خداناباوران را به خود اختصاص داده است «جمهوری اسلامی پاکستان» است. شش کشور دیگر شامل عربستان سعودی، ایران، افغانستان، سودان، موریتانی و مالدیو است. در نقشه فوق این کشورها به رنگ قرمز نشان داده شده اند.

در عربستان سعودی، یکی از هفت کشور اعدام کننده خداناباوران، اوایل سال جاری میلادی، یک مرد جوان ۲۳ ساله به نام حمزه کاشغری در سالروز تولد محمد، پیامبر مسلمانان، در توئیتر خود نوشت به رغم آنکه محمد را الهام بخش می داند به قداست وی باوری ندارد. مقام های قضایی عربستان نیز کاشغری را به کفر متهم کردند و زمانی که وی قصد داشت برای نجات زندگی خود از کشور بگریزد در جریان توقف برای تعویض پرواز در مالزی بازداشت و به عربستان سعودی بازگردانده شد. حمزه کاشغری هم اکنون در انتظار حکم دادگاه به سر می برد و احتمالاً مجازات اعدام به جرم کفر در مورد او به اجرا در خواهد آمد.

باید توجه داشت که در عین آنکه حکم اعدام کافران به ندرت در این هفت کشور اجرا می شود، تهدیدی که از ناحیه این مجازات شدید متوجه دگر اندیشان می شود موجب از بین رفتن اساس آزادی مذهب و عقیده در این کشورها شده است.

قوانینی از این دست باعث ایجاد تابوهای فرهنگی علیه خداناباوری می شوند و نه تنها به تنبیه شهروندان غیرمذهبی می انجامند بلکه بسیاری را از بیم مجازات و ادار به مخفی نگاه داشتن باورهایشان کرده است.

در گزارش اتحادیه بین المللی انسانگرایی و اخلاق همچنین به قانون مجازات خداناباوری در برخی کشورهای دیگر نیز اشاره شده است که محکومیت زندان را برای آتئیست ها در نظر گرفته اند. کشورهایی از قبیل مصر و اندونزی شهروندانی را مورد مجازات قرار می دهند که به صورت علنی به خداناباوری خود اعتراف می کنند.

دیگر کشورهایی هم هستند که حقوق خداناباوران را محدود کرده و، برای مثال، محدودیت هایی در زمینه حقوق ازدواج یا خدمات عمومی برای ایشان وضع کرده اند.

در همین زمینه هاینر بیله فلت، گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد در زمینه آزادی مذهب و عقیده، تصریح می کند که میزان آگاهی جهانی از حق و حقوق خداناباوران در سطح پایینی قرار دارد و بسیاری حتی نمی دانند که «آتئیسم» از مواردی است که در چارچوب قوانین بین المللی حقوق بشر مورد حفاظت قرار دارد.